

Un immens i infinit continent

Néstor Mir

---

1. Terra!

Vaig anar a la platja per fugir de la ciutat
I quan vaig arribar a la platja en vaig anar a la muntanya
Vaig anar a la muntanya per fugir de la platja
I quan vaig arribar a la muntanya em vaig buscar una cabanya
Dins de la cabanya em vaig gitar al sofà
No volia pas dormir a soles volia desconnectar
Tenia la ment fregida de pensar i repensar
Volia Donar amb la paraula que et poguera il·luminar

Tantes voltes
Tantes voltes
Tires de la corda
Que al final es trenca

¿per què jo no puc mai
tindre prou?

Uh, uh, uh, uh , uh.

Vaig tornar a la platja fugint de la muntanya
I quan vaig arribar a la platja vaig preguntar on estava el port.
Vaig anar al port per què volia fugir del buit
I quan vaig arribar al port vaig cercar un transatlàntic
Vaig pujar al transatlàntic fugint d'aquella costa
Volia creuar l'oceà i trobar nous horitzons
Reomplir el meu cap de nous espais i idees
Trencar amb murs i tanques que m'estaven ofegant
Vaig creuar nits fosques, tempestes i huracans
I quan es va fer la llum algú va cridar: Terra!

Tantes voltes
Tantes voltes
Tires de la corda
Que al final es trenca

¿per què jo no puc mai
tindre prou?

Uh, uh, uh, uh , uh.

---

2. Creuar l'oceà

He travessat túnels glaçats
i carrers foscos sense fanals

I he baixat per ponts sense final
I sense poder-me aturar

I he frenat i accelerat per l'autovia
I he tornat a frenar

I ací aturat em pregunte si tot
Aquest esforç ha sigut en va

Vull connectar-me amb l'il·lusió
D'escriure la meua història
Veig una porta oberta a l'aeroport
I puge a l'avió
Amb tu i amb els nostres fills
I comença l'aventura per a tots

Ho confesse he viscut amagat
darrere les esqueses de la gent.

Protegint-me del fracàs,
la invisibilitat i el no res.

De les persones que conec
i amb les quals no em puc fer.

Però aixó s'ha acabat
estic a soles ara contra mi.

Ets una xica molt bonica
i sempre m'has agradat molt.

Mai vaig pensar que tindria parella
i fill però ara mira'm ací estic

Amb tu i amb el xiquets construint
el nostre propi camí a cada pas.

I ara et propose un pas més enllà
creuem l'oceà, et voldries vindre amb mi?

---

3. Mai tocarà fons

Per un temps molt llarg
Vaig tindre la ment totalment en blanc
I sentia la teua veu
Com si fora un fantasma dins del meu cap

Estic intentant explicar
Que no és gens fàcil traure
Les idees que passen
pel nostre cap

Però ara ja ho tinc clar
Vull tindre't sempre al meu costat
Passe el que passe
Sempre trobarem un lloc on anar

I pel camí
Continuarem escoltant
Cançons que acararan
La nostra complicitat

---

4. Amic meu

Amic meu queden tan poques coses en
mi del jove que vaig ser en l'ahir.

M'he acomiadat d'ell a foc lent
Fins arribar a un pausat i íntim soterra-
ment.

Estàvem a soles ell i jo
I el vaig clavar dins d'un taüt.

Si no sents res per aquesta cançó
Podries deixar d'escoltar-la per favor.

Vaig cavar una fossa al costat
De l'arbre mort a serra alta.

El poble de noguera als nostres peus
I el sostre il·luminat per un sol fred

Ara ve la progressió d'acords que vos ex-
plicarà
Com em vaig girar i me'n vaig anar per no
tornar

Deixant soterrada
La nostàlgia
Junt al meu jove cos

I ara sé que quan vens a ma casa
I piques a la meua porta

Entres buscant al meu voltant
Eixe jove que ja no tornarà

I et trobes amb una persona nova
Preocupada per la rentadora

Ara tornaré a preguntar-te si
Empatitzes amb aquesta història

Perque s'acosta el moment de fer el sopar
I pel matí duré a olivia i a pol a l'escola

No cregues que per aixó he deixat de tenir
Un esperit curiós e inquiet

Ara ve la progressió d'acords que t'expli-
carà
Per què ara sóc molt més interessant

Perquè ara sé on està
La clau que resol
Aquesta endevinalla existencial
amic meu, fa temps que no et veig,
Però no vull prendre-ho com un menys-
preu.

La nostra amistat és molt més gran
Una relació oberta poc possessiva i tole-
rant.

He de tornar a recordar-te que
Has de respectar la meua preciosa cançó

¿Si no és així em pots fer el favor
D'estalviar-me la teua fastigosa opinió?

Amic meu et continue estimant
I t'espere ací tranquil. Lament recolzat
Al porxo de la meua casa
Amb una cervesa ben gelada

Ara ve la progressió d'acords amb els
quals em vaig a acomiadar.

Quan estigues més tranquil i oxigenat ací
em trobaràs.

Davant els meus ulls
El mediterrani
Mentre el sol es va amagant.

---

5. Un immens i infinit continent

La nostra vida sembla
Cada volta un poc més curta

I has vist ja tantes coses
Que saps que mai podràs canviar

Decisions i situacions
I accidents volguts o no

Que ho deixaren tot ben clar
I marcat des d'un moment donat

I si quan escoltes tot açó
Et fa mal i et fa pensar

Serà perquè hem viscut junts
Coses que valgueren la pena

Però per favor no tornes
A utilitzar-me una altra volta

Per a justificar
El teu sentiment de fracàs

Sé que vaig fer coses estranyes
Castigant el meu cos i el meu cor

Ara a tots dos els demane perdó
Pregant que escolten aquesta oració.

Perquè ara sé que travessant l'oceà
Trobarem una nova religió

I que ens espera
De banda a banda
D'aquest immens
I infinit continent

De la qual no tinc cap por
I de la qual no vull renunciar

Pq ja saps que l'únic que ens queda
Es tirar endavant i endavant

Pensem en eixe món millor
Que podríem estar estar esborrant

I que ens espera
De banda a banda
D'aquest immens
I infinit continent.

---

6. Vestit d'estiu

Mira que és bonic el vestit que t'ha deixat l'estiu
Que sembla que saps on es troba el que està bé i està mal

I t'has assabentat que al fons del pou sempre trobaràs l'amor
Encara que cada volta la corda siga més llarga

I has de reconèixer que vols tornar a pujar
Als avions que s'enlairen i volen creuant l'oceà.

Ara que ja tens el so,
de les coses que han canviat
Has perdut el compte
De tots els que s'han anat

Ara que ja pots tancar la porta
Que tant de temps tingueres oberta darrere teu.
Ara que ja pots fer el teu camí
Que tant de temps tingueres, davant dels teus ulls.

Ara ja saps que la vida és un lloc on estàs
Sempre acomiadant-te.

---

7. Vinc del no res

Estic creixent des de el no res
I ho faig així cada dia
Digues d'on neix aquest particular estil.

I fa fred sense el teu cos i et desitge ací i ara
Encara que no et pugua tocar ni dir res.

I tots aquestos canvis
Que no puc entendre ni explicar
Vaig ara cap a l'orige
Amb sentiments que no puc
Aturar
I que jeien amagats dins del meu cap.

Te la jugares amb el teu germà
I esperaves una cridada que ni feres ni va
mai arribar.

I el sentiment que ara tinc
I la calor del teu abraç
No hi ha res que pugua fer
Ni cap camí que pugua trobar

Era tot tan innocent
Que podies acaronar el meu amor

Pero no paraves de donar-li voltes
I finalment t'aturares a l'eixida
Jeies callada sense moure't i avorrida

El meu treball no ha servit de res
He caminat sense sentit
Travessant a soles cada matí

Sigues el foc del meu abraç
Protegeix-me amb la teua ombra
Just abans de que siga esborrat.

I el meu amor no s'ha afonat
L'he espentat cap a dalt
L'he conservat al marge del temps i l'espai.

I el nostre món està en el més alt
Hi haurà sempre algo més gran
Que viu dins d'una altra realitat.

Sigues la meua necessitat
Dins del meu cos i el meu cap
Continue lluitant dur per tornar ací

Deixaré arrere el pes del ahir
Aconseguiré tot el que pugua obtenir
Continuaré lluitant dur per tornar ací.

---

8. Per més que vaig intentar

Per més que vaig intentar
Aturar el futur
Ell va vindre al meu encontre

Per més que vaig intentar
Tapar tots els forats
Per ahí et vas escórrer

Per més que vaig intentar
Tancar totes les portes
Per ahí te n'anares

Per més que vaig intentar
Empaperar tot el cel
Els fulls s'envolaren

I ara em recolze
Sobre aquest núvol
Aire anestèsic
Penjat del sostre
Des d'on et puuuuuuuuc

Observar com balles
I mous el teu cos.

---

9. Cop a cop

Cop a cop
Hem sentit els nostres cossos
Tantes voltes i tan a prop
Construint el nostre amor

Cop a cop

I saps que mai tornarem
A veure la realitat com abans
Després de fer aquell viatge

Tantes coses
Han canviat

I ja saps que el nostre avió
Es sent des de la nostra llar
I vol volar cada volta més lluny

Vol creuar
L'oceà

Per a sentir viu (de nou) el nostre cos
Haurem de prendre grans decisions
Per poder respirar

Un aire nou

I així el dies canviaran
I tu saps que serà per millorar
I així no quedarà cap dubte

Al calaix
Sense resoldre

Ara que ja saps com es fa
Donat una última oportunitat

Agafa la dona i els xiquets
I vola ben lluny d'ací

Quan torneu podeu canviar
El que ací es quedà aturat

Sense dubte intenteu millorar
Les vostres vides trobant nous
Nous horitzons per matindre viva la flama de l'amor

Premsa i contractació
malatestarecords@gmail.com
(Amanda Díaz)

Disseny gràfic:
Ortogràfic

Fotografia:
María Cárdenas